

ního svého názoru výši škody. Na základě uvedeného zjištění odvolacího soudu prokázána je totiž též příčinná souvislost mezi zaviněním žalovaného a škodou žalobci povstalou. Odvolací soud neobíral se však výši škody, nezjistiv, zda se mohl P. vůbec dražby účastnit, zda žalobci vzešla vskutku škoda v zažalované výši, zejména, zda měl P. dostatek peněz nebo možnost si je vypůjčiti, by vydražil zabavené předměty tak, aby žalobce byl úplně kryt a věděl-li, v jaké výši má jednotlivé předměty vydražiti, jakož i vzhledem k výpovědi Jana R-a při odvolacím líčení, platilo-li ujednání zmíněné i v případě, že by se k dražbě dostavil jen jediný koupěchtivý. Následkem nesprávného posouzení věci (§§ 496 čís. 3, 513 c. ř. s.) zůstalo řízení odvolací kusým a neúplným. Aniž bylo třeba obirati se dále uplatněným dovolacím důvodem § 503 čís. 3 c. ř. s. bylo důsledkem toho zrušiti podle § 510 c. ř. s. rozsudky nižších soudů a věc vrátiti prvému soudu k doplnění a novému rozhodnutí.

Čís. 12809.

Pro trvání přednostního zástavního práva pro příspěvky Úrazové pojišťovny dělnické není rozhodná doba, na kterou příspěvky připadají, nýbrž doba jich splatnosti.

(Rozh. ze dne 15. září 1933, R I 628/33.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za nemovitost vydraženou exekučně dne 14. března 1933, přikázal soud prvního stolu Úrazové pojišťovně dělnické na nedoplatcích od 14. března 1931 do 31. března 1931 poměrnou část ze čtvrtletního nedoplatku 20 Kč — 4 Kč a na nedoplatcích od 1. dubna 1931 do 14. března 1933 120 Kč 95 h. Rekursní soud k rekursu Úrazové pojišťovny dělnické napadené usnesení potvrdil. Důvody: Rekurentka vytýká napadenému usnesení, že se dnem 15. července 1931 stal splatným úrazový příspěvek, předepsaný na dobu od 1. ledna 1931 do 30. června 1931 částkou 20 Kč, takže tato částka měla býti přikázána celá a nikoliv jen poměrnou částkou 4 Kč, čímž první soud ustanovení § 265 z. č. 76/27 mylně vyložil. Rekurs jest bezdůvodný. Podle § 265 zák. čís. 76/27 mají nedoplatky na dani pozemkové a domovní s přírážkami a s příslušenstvím, jež se staly splatnými v posledních dvou letech, počítajíc nazpět od dne udělení příklepu, přednost přede všemi knihovními pohledávkami ve smyslu § 216, druhý odstavec, ex. ř. a této výhody požívají též dvouleté nedoplatky Úrazové pojišťovny dělnické v Praze. Pro zákonné přednosti nedoplatků Úrazové pojišťovny dělnické není však rozhodná, jak mylně má za to rekurentka, doba, kdy byly příspěvky splatné, nýbrž doba, na kterou za poslední dvě léta přede dnem příklepu nedoplatky připadají. V souzeném případě připadají za dobu od 14. března 1931 do 14. března 1933, kdy vnučená dražba byla povolena a jen na tuto dobu připadající příspěvky lze rekurentce přiznati v pořadí předností.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu Úrazové pojišťovny dělnické a přikázal jí místo poměrné částky 4 Kč celý čtvrtletní nedoplatek 20 Kč za dobu od 14. března 1931 do 31. března 1931.

Důvody:

Dovolací rekurs jest opodstatněn, poněvadž pro právní názor napadeného usnesení, že pro zákonnou přednost nedoplateků Úrazové pojišťovny dělnické byla rozhodnou doba, na kterou za poslední dvě léta přede dnem příklepu nedoplatky pojistného připadají (pro rata temporis), nemá opory v zákonných ustanoveních. Podle ustanovení § 265 zák. ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. ve spojení s plenárním rozhodnutím ze dne 27. listopadu 1900, čís. 300 kniha judikátů čís. 150, zatěžují nedoplatky na příspěvcích úrazového pojištění dělnického i bez knihovního zápisu nemovitost zákonným právem zástavním, majíce přednost před všemi knihovními pohledávkami, ale pouze, staly-li se splatnými v posledních dvou letech počítajíc nazpět ode dne exekučního prodeje (udělení příklepu) zavázaného objektu. Podle § 21 zákona ze dne 28. prosince 1887 čís. 1 ř. zák. z r. 1888 nastává splatnost úrazového příspěvku dělnického nejdéle 14. dne po uplynutí každého příspěvkového období. V tomto případě nastala splatnost úrazového příspěvku za dobu od 1. ledna 1931 do 30. června 1931 dnem 14. července 1931 a bylo tudíž, hledíc ke dni příklepu (14. března 1933), přikázati za období počínající 1. lednem 1931 do 30. června 1931 nikoliv poměrnou částku 4 Kč, nýbrž celou částku příspěvkovou 20 Kč.

Čís. 12810.

Třebas dovolatel v dovolání neuplatnil, že pro posouzení otázky přípustnosti dovolání hodnota předmětu sporu nebyla stanovena, bylo přece na odpůrci dovolatele, by se tím v dovolací odpovědi zabýval a po případě uplatnil nepřípustnost dovolání. Neučinil-li tak a zabýval-li se v dovolací odpovědi jen věcí samou, nelze dovolací odpověď považovati za účelnou.

(Rozh. ze dne 15. září 1933, Rv I 945/33.)

Žalobě firmy U. proti Dr. R-ovi jako správci konkursní podstaty Hanuše S-a o zjištění pravosti a pořadí konkursní pohledávky 2.880 Kč byla oběma nižšími soudy vyhověno. Ježto odvolací soud neoceníl hodnotu předmětu sporu, byla mu věc Nejvyšším soudem vrácena, by ocenil hodnotu předmětu sporu podle § 500, třetí odstavec, c. ř. s. Odvolací soud stanovil pak hodnotu předmětu sporu na 1.500 Kč, načež Nejvyšší soud dovolání odmítl a zamítl návrh odpůrkyně dovolatele, by jí byly přisouzeny útraty dovolací odpovědi.

Důvody:

Usnesením odvolacího soudu ze dne 27. května 1933 byla hodnota předmětu sporu podle § 500 třetí odstavec c. ř. s. ustanovena na 1.500 Kč a není tudíž podle § 502 třetí odstavec dovolání dopuštěno. an roz-